

SEMÍNSKÝ VĚSTNÍK

2015

1

ROČNÍK V

ČÍSLO 1

DUBEN 2015

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

úvodem mého příspěvku mi dovoluji popřát vám hodně zdraví a spokojenosti.

Rád bych vás seznámil s připravovanými projekty pro stávající volební období.

V současné době již probíhají závěrečné fáze projektů Zájezdecký - revitalizace drobné vodoteče a optimalizace vodního režimu v lokalitě Cháravka.

V přípravě je projektová dokumentace pro rozšíření výukových prostor v základní škole a výkup pozemků od Jednoty sokolské za školou za účelem vybudování multifunkčního hřiště.

Upřímnou radost mám z toho, že se konečně podařilo prokázat, že vybudovat chodník v naší obci podél hlavní komunikace je technicky možné a hlavně realizovatelné z dotačního programu EU.

Zadali jsme projekční kanceláři vypracovat studii o nákladech na vybudování této akce. Bude se jednat o projekt finančně náročný, proto jeho realizace bude rozdělena do několika let.

Je i nemálo menších cílů, které bychom rádi uskutečnili, jako například generální oprava vstupních vrat na hřbitov, které vám mnohdy způsobují problémy.

Dalším zásadním krokem je vstup naší obce do spolku obcí Pardubická labská, jehož náplní a cílem bude vybudování cyklostezky z krajského města Pardubice až na stávající ukončení labské trasy v Týnci nad Labem.

Stežka je projektována na levém břehu Labe.

Velká pomoc přišla od radního Pardubického kraje René Živného, který dokázal prosadit, že v lokalitě Semína bude v objektu bývalého přívozu vybudována lávka, která umožní spojení naší obce s cyklostezkou. Toto bude mít určitě velký význam pro dopravní obslužnost našich občanů i pro přínos turistického ruchu v našem regionu.

Na závěr bych ještě rád vysvětlil problém týkající se funkčnosti obecního rozhlasu, který nás trápí již od podzimu. Přestože proběhlo několik oprav, s nemalými náklady, nepodařilo se uvést zastaralý bezdrátový informační systém do provozu. Proto připravujeme projektovou dokumentaci na rozmístění venkovních hlásičů po celé obci.

S překvapivou odezvou se jeví zájem o stavební parcely na starém fotbalovém hřišti. Jejich prodej významně pomůže rozpočtu obce a následné zainvestování plánů, které bychom chtěli v naší obci realizovat.

S přáním veselých a spokojených dní.

Jaroslav Trubač, starosta obce

Jak žít, aby nám bylo spolu dobře?

Protože život lidský neskládá se jen ze samých radovánek, musíme zvládnout i období těžší a méně radostná. Jedna známá písnička říká - jaký si to uděláš, takový to máš. Něco pravdy na tom určitě bude a bylo by přinejmenším jednodušší, kdyby to tak opravdu fungovalo.

Ale když ono je to všechno trochu složitější. Někdy mám pocit, jako bychom nastoupili do špatného vlaku. Ten nás testuje, co všechno může člověk vydržet. Potkáváme se, ale nemáme čas si v klidu popovídat o běžných radostech i starostech. Co nestihneme ve všední den, doháníme po sobotách a nedělích, kdy bychom měli odpočívat a volný čas věnovat rodině a svým koníčkům.

Volného času je opravdu čím dál tím méně. Kdo má práci, musí vynaložit velké úsilí, aby obstál fyzicky i psychicky. Není jednoduché v naší společnosti založit rodinu, poctivou práci ji zabezpečit a vychovat děti. A pak jsou tu ještě naši nejstarší členové rodin, kteří by si naši péči zasloužili nejvíce. Tak to tedy v zkratce je v té naší svobodné zemi.

Kdo z nás je však opravdu spokojený se svým životním stylem?

Recept na spokojený život si píše každý sám. Někdo musí mít vše, nač si vzpomene, jiný vyžije z mála. Je mnoho příběhů, kdy velice úspěšní a bohatí lidé náhle zjistili, že tento způsob života je vůbec nenaplňuje. A tak se stalo, že odešli do přírody, změnili od základu život, převrátili hodnoty a od hmotného světa se vrátili ke světu vnitřnímu. Pak teprve zjistili, jak málo člověku stačí, aby byl opravdu šťastný a spokojený.

Kde ale začít? Zřejmě každý sám u sebe. Jeden recept bych tu měla. Opsala jsem si ho jednou pro případ, že se může hodit.

Tak tedy - snad vás bude trošku inspirovat:

- vezměte dnešní den a očistěte ho od závisti, hořkosti, chamtivosti, tvrdohlavosti a sobectví
- přidejte tři lžice optimismu, lžici tolerance, velkou hrst víry a špetku slušnosti
- nakonec vše obalte láskou
- nyní, když je pochoutka připravená, ozdobte ji lístky z laskavosti a pozornosti
- podávejte denně s přílohou z dobrých slov a milého úsměvu, který zahřeje na srdci i na duši.

Tento recept na šťastný život nic nestojí a přitom dělá zázraky. Ale jedno varování pro škarohlídy - pozor, je to nakažlivé!

Škoda jen, že se tento lék nepodává v našich

vládních kruzích! Tam by bylo ovšem potřeba přidat víc kapek tolerance a slušnosti. Pak by určitě sebestředné a egoistické projevy, které stejně nikdo neposlouchá, vzaly jiný rozměr.

A co bych nám všem přála na závěr? Abychom se rádi setkávali, dokázali si naslouchat, uměli se odpoutat od věcí méně příjemných a snažili si udělat každý den nějakou radost. Stačí, když si budeme vzájemně pomáhat, někdy stačí dobrá rada. Nebo navštívíme ty, na které jsme dříve čas neměli. A nezapomeňme na přírodu kolem nás. Opatrujme a chraňme ji - ona nám to mnohonásobně vrátí.

Libuše Stráníková

Informace z úřadu

Usnesení obecního zastupitelstva z **ledna 2015**: 1. Pověření kontrolního výboru k provádění kontrol hospodaření příspěvkových organizací obce. 2. Smlouva o spolupráci mezi obcemi ve formě poskytování pečovatelské služby s Městským úřadem Přelouč. 3. Úpravu rozpočtu č. 8/2014. 4. Jmenování Libuše Stráníkové do školské rady ZŠ.

Z února 2015: 1. Uzavření Veřejnoprávní smlouvy č. 1/2015. 2. Inventarizaci hospodářských prostředků obce za rok 2014. 3. Úpravu nájemného pro bytový dům č.p. 187 na 37,20 Kč/m². 4. Úpravu nájemného pro kadeřnictví na 2 500 korun měsíčně. 5. Úpravu nájemného pro masáže na 400 korun měsíčně.

Z března 2015: 1. Plán účetních odpisů na rok 2015. 2. Záměr stát se členem spolku obcí Pardubická labská za předpokladu ročního finančního plnění 10 000 korun, jakožto členského příspěvku, a uložení starostovi obce Jaroslavu Trubačovi projednat a předložit zastupitelstvu obce návrh smlouvy založení spolku obcí Pardubická labská. 3. Prodloužení Smlouvy o pachtu nájemních prostor hostince Na Haldě do 31. července 2020. 4. Obecně závazná vyhláška č. 1/2015 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů. 5. Uzavření smlouvy na likvidaci bioodpadů s firmou AGROS Kojice.

Informace pro občany: Poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů na rok 2015 činí 500 korun za poplatníka. Jeho splatnost je dle Obecně závazné vyhlášky č. 1/2015 jednorázová, a to nejpozději do 30. června příslušného roku. Nebudou-li poplatky zaplacený včas nebo ve správné výši, zvýší správce poplatků o 100 %. Roční poplatek za psa činí 100 korun. **Libuše Stráníková**

Úklid podél silnice

Seminští spoluobčané, obyvatelé okolních obcí, řidiči a cyklisté projíždějící naší obcí, chodci, lidé, chtěl bych vám sdělit, že i na jaře letošního roku se 10. a 11. dubna uskutečnil již pátý úklid silnice mezi Semínem a tři kilometry vzdálenou březskou křižovatkou. Nálezy byly zase „bohaté“. Jak můžete vidět na snímku, vešly se do 12 pytlů. Mimo jsou čtyři zimní pneumatiky, zbytky dětského kočárku, umyvadla, poloosa z osobního auta, kterou někdo „ztratil a nepoznal to“, dva pytle a tři tašky se zvířecími ostatky, lahve skleněné i plastové, zkrátka vše, na co lze jen pomyslet. A to od jara do jara!

Pokud by pan Král bydlící v Praze na fakturu nakupující maso v Hlavečnicku a pán z březské Bahníkovy ulice, který si převzal oznámení o exekuci, chtěli své listiny, které jim zajisté někdo ukradl, zpět, tak přijďte. Televize, která je na obrázku sice nebyla u silnice, ale výjimečně plavala po Opatovickém kanále. Nesebrali jsme téměř deset kupek z ostříhaných ovocných stromů, břechťanu či vistárie nebo tújí.

Teď poděkování!

Okruh Semíňáků, kteří chtěli pomoci a nabízeli své pracovitě ruce, se zvětšuje. Původně jsem přemýšlel o rozsáhlejší akci, ale tu je třeba ke skloubení vhodného termínu a jejímu zajištění plánovat daleko dříve a ne na poslední chvíli. Pokusím se v tomto polepšit a nabídnutou pomoc lépe využít. Nyní uklízela tato MAska - malá akční skupina: Adélka Králová, Terežka Brožová, Anežka a Štěpánka Truhlářovy. Odměnou jim byl výborný zmrzlinový pohár s ovocem, na který jsme jeli do cukrárny v Rohovládově Bělé.

Díky všem, kteří nabídli pomoc a teď jsem je odmítl, těm jež pomohli akci zajistit, co sbírali, nemnoha, co povzbudili zatroubením a zamáváním, a

tomu jedinému cyklistovi důchodci, který zastavil, pozdravil a poděkoval!

Václav Kalousek

Pozor na podomní prodejce

Vážení občané, jistě jste zaznamenali, že se poslední dobou množí případy různých rádooby podomních prodejců, kteří nám nabízejí ty „nejlevnější“ energie a služby na trhu. S tím souvisí i to, že se na tyto exkluzivní nabídky navalují i jisté nevýhodné povinnosti z naší strany. Je třeba si uvědomit, že výhodné, není vždy výhodné. Ve smlouvách se mohou objevit různé právní kličky, které jsou většinou mířeny na ošetření ukončení smlouvy. A to většinou končí tím, že je třeba firmě, s kterou je podepsána smlouva, vyplatit tučné odstupné. To v lepším případě, ale může nastat a nastává i situace, kdy se z podomního prodejce vyklube zlodějíček, který je schopen vám během chvilky nepozornosti prohledat dům a tím vás připravit o životní úspory.

A jak se tedy máme v takových situacích chovat? Nepodléhejte prvním dojmům výhodné nabídky, ať se týkají čehokoliv. Vždy prostudujte smlouvu v klidu, pokud nerozumíte termínům ve smlouvě, konzultujte je s někým. Obecně platí, že dobrá smlouva nemusí mít formát knižního románu, ale stačí dvě, tři strany textu.

No, a protože v naší obci platí obecně závazná vyhláška obce Semín č. 1/2013, ve které se na území obce zakazuje podomní a pochůzkový prodej, je třeba si těchto prodejců všimnout. Pokud vás tedy nějaký prodejce kontaktuje, nepouštějte ho do domu a v klidu to oznamte na linku 158. Policie České republiky poté přijme opatření a prodejci za toto jednání hrozí pokuta ve správním řízení.

Nebudme lhostejní ke svému okolí, vždyť to co potká našeho souseda, může zítra potkat i nás.

Radek Šípek

Co zlepšit v nastávajícím volebním období?

Ve volebním období 2014 - 2018 bych si přál, abychom se jako vámi zvolení zastupitelé dokázali respektovat, komunikovat spolu a jít za společným cílem. Zní to jako mnoho jiných frází, ale je to pravda.

Na rozhraní minulého a tohoto volebního období se povedlo zateplit a opravit budovu obecního úřadu a školky. Jsem rád, že jsme našli odvahu do této akce se „šibeničním“ termínem jít a dotáhnout ji do zdárného konce.

Do dalšího období jsou také plánovány jiné rozsáhlejší akce, na které chceme mít připraveny podklady, abychom se pokusili v co největší míře využít případných finančních dotací. Na dokumentaci k jejich realizaci se pracuje. Přál bych si také, aby došlo ke zlepšení spolupráce mezi občany Semína a obecním úřadem.

Potěšila by mě větší účast občanů na veřejných akcích - veřejných zasedáních, kladení věnců při významných státních dnech, společenských akcích...

Potěšilo by mě, kdybychom po příkopech, lesích a okolí vesnice nenalézali vysypané odpadky, zbytky aut, pneumatiky. Aby nebyly ve vsi okolo silnice a plotů psí hromádky, které nejsou nikomu příjemné a při sekání trávy působí problémy. Abychom dodržovali dopravní předpisy, nestříkali spreji po majetku obce či jiných organizací a osob. Neobtěžovali se nadměrným hlukem. Třídili odpad a například pet lahve dávali do kontejnerů sešlapané, udržovali pořádek a byli k sobě alespoň trochu slušní.

Abychom slyšeli i vaše požadavky, přání, připomínky a dokázali na ně, ke vzájemné spokojenosti, reagovat.

Václav Kalousek, zastupitel obce

Ferda

Jsou to zhruba tři roky, co králík Ferda přišel na svět v Semíně u Venclů. Je jeden z mnoha divokých králíků, kteří byli z chovu mysliveckého sdružení vypuštěni v okolí obce do volné přírody. Jedna skupina asi deseti kusů rozšířila komunitu okolo koupaliště, druhá byla vysazena na Kasalově kopci a ta třetí si začala zvykat od září 2012 v lese za pivovarem pod první hrází. Zpočátku jsem občas králíka pod baráky zahlédl, ale bylo to spíš výjimkou.

Je to už rok a půl co se jeden králík, kterému jsme začali říkat Ferda, začal objevovat vedle na zahra-

dě mé sestry paní Svobodové. Zastesklo se mu po lidech a tak se k nim z lesa vrátil. Zabydlel se pod hromadou dřeva. Pomalu jsme si na sebe zvykali, denně jsme se vídali a jen občas se na tři čtyři dny kamsi ztratil. Byl stále sám, ale hned za plotem byla lákavá společnost - procházející se slepice a králíci „bydlící“ v králíkárně! Ferda našel cestičku mezi tyčkami, kde bylo málo místa, tam si ji prokousal, až si vytvořil několik únikových a turistických tras. Vydával se po cestě i do vsi. Začal se seznamovat se slepicemi, nablízko k nim přihopsal, nebo když žral pelyněk, tak je nechal přijít až k sobě. Postupně se propracoval až ke králíkárně, sedl si před ní a koukal na příbuzné nebo se postavil na zadní,

packami se opřel o dvířka a jen tak na sebe koukali.

Objevil také stravovací trasu ke krmítku slepic a dal si s nimi něco na zub. Svoji cestu prokousal i do zahrádky k zelenině a na ní si přilepšoval. Pokoušel jsem se ho přelstít, aby nepůsobil škody a také proto, aby se přidal k některé skupině a nebyl sám. Na podzim se mi ho povedlo odlovit, ale při předávání ze sítě do bedýnky utekl. Věřte, že se poučil a dával si pozor.

A proč to o něm píšu? V neděli 28. března nebyl ve stěhu a nechal se znovu chytit. S bedýnkou jsem ho dal do auta a odvezl na koupaliště, ale než jsem ho pustil, tak jsem zjistil, že je to samička „Freda“. Ve středu jdu přes zahradu a vidím králíka. Zatrnulo mně. Nikdy jsme neviděli v daném čase dva králíky a vyčítal bych si, kdybych roztrhl párek, případně ho odvezl ve chvíli, když z lesa přišel druhý Ferda.

Omyl byl však během pár dní vyřešen. Babička, na kterou byl Ferda nejvíce zvyklý, potvrdila, že to je on a že se vrátil! Vítal se se slepicemi, hopsal okolo nich, otíral se jim o peří, a stejným způsobem jako dřív si povídá s kamarády v králíkárně, používá stejné příchodí a únikové trasy.

Je to kabrňák! Je to jeden kilometr daleko, z kufru auta nic neviděl, kompas nemá a cestu domů přes silnici, vodu a mostky přeci našel.

Už ho nebudu chytat a zůstane Ferdou.

Václav Kalousek

Jak jsem se zbláznil!

Osudný den začal zcela normálně a podle všech pravidel. Po skončení mé celodenní činnosti jsem začal přemýšlet, na co jsem zapomněl a co ještě zvelebit, když v tom slyším známé bzzz - bzzz. Co to, co to? Aj, aj. A už jsem cítil známé pálení po včelím bodnutí. Po neodborném vytažení žihadla mi však stoupající bolest vnukla myšlenku! Nevíš co s tělem, budeš včelařit! Medu není nikdy dost. Po delším přemýšlení jsem svoji vizi oznámil rodině. Ani jsem se nepozastavil nad její reakcí, neboť poznámky, že jsem se zbláznil, jsem si vyslechl několikrát. Od myšlenky ale rychle k činům.

Jak začít? Samozřejmě musím nejdříve navštívit nějakého včelaře a pochytit základní informace. Volba a exkurze u nestora semínských včelařů pana Vondráka byly to pravé ořechové. Lepšího učitele jen tak člověk nepotká. Po prostudování mnoha časopisů a zhlédnutí nespočet videí jsem přešel do praxe. Nakoupil jsem sestavu nástavkového úlu a začal podle tohoto vzoru stavět další sestavy. Odhodlání bylo veliké, ale samotná práce velmi složitá a náročná. Ono vyrobit kompletní úly pro pět včelstev dá zabrat i odborníkovi.

Mnoho a mnoho týdnů jsem netrávil společně večery s rodinou, ale v dílně brousil, řezal, lepil další a další úly. Už jsem začal být v rodině podezřelý z nekalé činnosti, a tak moje slavné prohlášení HO-TOVO, bylo vlastně vysvobozením pro všechny. Po třech měsících usilovné práce jsem byl připraven včelařit. Měl jsem vše, jen ty včely mi chyběly.

Poslechl jsem doporučení a rady od zkušených včelařů a „oddělky“ jsem objednal a poté zakoupil ve „včelí fabrice“ ve Veletově. Už jen odvoz tisíců včel do nové domoviny byl zážitek a dobrodružství. Samotné přenesení včelstev do včelína byl přímo horor v přímém přenosu. Chci jen upozornit, že to vše se dělo za úplné tmy z důvodu malé aktivity včel. Celou noc jsem spal jak na jehlách a druhý den dopoledne šel s hrůzou a očekáváním obhlédnout moje večerní snažení. Co vám mám povídat - byla to nádhera. Včely vystřelovaly z úlů a byly očividně spokojeny. V ten moment mi spadl kámen ze srdce a mohl jsem spokojeně prohlásit - POVEDLO SE. Po následném zkontrolování včelstev a všeho potřebného mým rádcem panem Vondrákem jsme mohli konstatovat, že máme v Semíně nového včelaře. Tak ať se daří. Od této chví-

le uběhlo mnoho vody a zážitků s touto činností spojených bylo nespočetně. Při mém snažení jsem prožil radostné chvíle, bohužel i těch neradostných jsem se dočkal, nejvíce když mi jedny včely uletěly. Toto je však příroda a té neporučíš. Tímto děkuji všem, kteří mne v mém počínání podporují a mají pochopení, když mne vidí poštipaného a oteklého od mých včeliček. Mé další zážitky vám snad sdělím příště.

A tak jsem se zbláznil! **Jiří Vencl, začínající včelař**

Něco o geocachingu (čti geokešingu)

Tato celosvětově oblíbená hra je na pomezí sportu a turistiky. Úkolem každého „geokešera“ (nebo jen česky kačera) je pomocí GPS v telefonu nebo navigaci nalézt skrytý poklad zvaný „keška“. A co to ta keška vlastně je? Je to schránka různé velikosti - od náprstku jehly po velké mnohalitrové krabice. V této schránce se nalézá zápisník, kam kačer zapíše svoji návštěvu a mohou zde být i drobné předměty určené k výměně.

Základní myšlenka hry je v tom, že keška je umístěna na nějakém zajímavém místě, které ale není turisticky hojně navštěvované. Na internetu jsou ke každé kešce informace o historii, okolí, zajímavostech, atd. Celosvětově se této hře věnuje přes šest milionů lidí a na celé planetě bylo již umístěno na 2,5 milionu keší.

V naší obci a jejím okolí se jich v současnosti nalézá pět věnovaných samotné obci, rodákům, Opatůvku, ale třeba i pískovně. Nejstarší keš zde byla umístěna již v roce 2005. Do současnosti Semín díky keškám navštívilo na dva a půl tisíce kačerů.

Zajímalo by vás, kde je v Semíně taková krabička umístěná? Najít schovanou keš je občas velmi zapeklitý úkol a správný kačer by měl kešku „odlovit“ bez povšimnutí „mudlů“, což jsou v hantýrce lidé, kteří o geokešingu nic nevědí. Ale to vy již nyní nejste! Tato obezřetnost je na místě, protože velmi často se stává, že krabičky jsou ničeny.

Pokud se na malou chvíli chcete stát kačerem nebo kačerkou, doporučuji cestou na hřbitov důkladně prozkoumat parkovací ceduli u naší krásné zvonice. Ale pozor, keška se hledá jen očima, nikoli rukama!

Petr Kalousek

Masáže OÚ Semín - Ivana Venclová

Telefon: 606 466 640

Poukazy vhodné jako vánoční dárek

Od úmrtí Josefa Gočára uplyne sedmdesát let

Český architekt Josef Gočár se narodil 13. března 1880 v Semíně u Přelouče. V roce 1891 začal studovat na reálce v Pardubicích a už zde se začal projevovat jeho talent. Od roku 1903 studoval na Umělecko-průmyslové škole v Praze. Tehdy začíná se svými prvními projekty a kontakty se zahraničím. Po ukončení studia pracuje v ateliéru Jana Kotěry, ale v roce 1908 se osamostatňuje a letech 1909 - 1910 realizuje první větší projekty. V roce 1912 navrhl nejvýznamnější díla svého kubistického období - dům U Černé Matky Boží v pražské Celetné ulici a lázeňskou budovu v Lázních Bohdanči. V období 1916 - 1919 slouží v armádě. V roce 1924 byl jmenován profesorem na Akademii výtvarných umění v Praze, o čtyři léta později je zvolen rektorem této školy (funkci zastával až do roku 1932). Ve 20. letech 20. století (v období tzv. rondokubismu) vznikají další jeho významné stavby: v letech 1921 - 1923 budovu Legiobanky v Praze Na Poříčí a ve stejných letech začíná období intenzivních prací pro Hradec Králové, které vyvrcholily mezi léty 1931 - 1936 návrhem a realizací budovy Okresního a finančního úřadu.

Semínský rodák byl oceněn velkou cenou v Paříži (1925), získal francouzský řád Čestné legie (1926), v roce 1927 byl zvolen členem České akademie věd a umění a rovněž dopisujícím členem Královského institutu britských architektů v Londýně.

Josef Gočár zemřel 10. září 1945 v Jičíně. Je pochován s českými velikány na vyšehradském Slavíně.

Osud semínského mlýnského pilotu

Piloty (z řečtiny; sg. pilota, řidčeji pilot) jsou kůly, sloupy nebo pilíře zaražené do země. Slouží ke zpevnění zejména měkkého podloží (písků či mokřin) staveb, mol, přístavišť.

V září a říjnu roku 2014, během oslav 500. výročí existence Opatovického kanálu, byl v Langrově síni radnice a areálu Rybníčního hospodářství Lázní Bohdaneč, březském mlýnu na Výrově

a semínském hostinci Na Haldě vystavován dubový pilot ze semínského mlýna (na snímku z výstavy v Langrově síni).

Ten byl při rekonstrukci malé vodní elektrárny v září 2013 vyjmut u základové konstrukce a ponechán v hromadě vybagrovaného písku. Když jsem jej objevil, požádal jsem pana Černíka o jeho darování a on mi vyhověl. Protože byl několik set let ve vodě, tak jsem ho, aby se nepoškodil, znovu namočil do vody. Snažil jsem se zjistit, co se dá udělat pro jeho záchranu, neboť jsem si myslel - a dosud jsem o tom přesvědčen, že stojí za to jej uchovat. Oslovil jsem s prosbou o radu a pomoc pracovníky pardubického muzea manžele Siglovy, paní Vašicovou, brněnského dendrologa Ing. J. Kyncla a dodavatele chemických látek manžele Ficenecovy. Pilot jsem očistil od zetlelých částí a z důvodů dezinfekce byl ponořen tři týdny v roztoku síranu mědnatého. Vzhledem k dobrému stavu dřeva jsem se rozhodl neprovádět další chemické úpravy, nechal jej pomalu vysychat a střídavě zakrýval

a odkrýval folií. To stále ještě probíhá. Po vysušení bude o jeho dalším ošetření ještě rozhodnuto.

Na pilotu jsou dodnes patrné rýhy, stopy po sekeře, vzniklé při osekávání jeho špice. V horní čtvercové části jsou na protilehlých stranách viditelné i dva otvory po zatlučených kovaných hřebecích, které zřejmě držely pilot v jakési konstrukci. Mohly i držet obruč, která sloužila ke zpevnění pilotu při zatlučení, aby nedošlo k jeho odštípnutí či k prasknutí. Zbytky kovu jsou v otvorech dodnes patrné. Pilot je nepochybně i v původní velikosti, o čemž svědčí kamínky do něho shora zatlučené při jeho zarážení do země.

Technická data: průřez 26 x 24 cm, délka 160 cm, hmotnost na začátku vysoušení v září 2014 byla 57 kg. Hmotnost pilotu v březnu letošního roku je 43 kg. Vysycháním se dřevo pilotu potrhalo a hmotnost klesla o 14 kg. Stáří: nikdo z nás nepamatuje tolik, co on a Opatovický kanál. **Václav Kalousek**

Dvě otázky pro paní ředitelku Novotnou

Na kus řeči jsme zaskočili za ředitelkou naší základní školy Věrou Novotnou.

Jaká je nyní situace v semínské škole ve srovnání s minulými léty?

Byly doby, kdy jsme se o osud naší školy skutečně báli. Dvakrát jsme měli namále. Díky důležitému zásahu našich spoluobčanů, pana Poláka a pana Trubače st., jsme nepříznivou dobu přečkali. Moc nám tehdy pomohly děti ze spádových obcí, hlavně ze Strašova a okolí.

Nyní nastala situace opačná. Druhá vlna dětí ze silných ročníků 70. let totiž navýšila počet žáků téměř na dvojnásobek. Aby byla zachována kvalita výuky, učíme již částečně i v jídelně. Při sebevětší snaze se však kapacita semínské školy dále navyšovat nedá.

Pro vyřešení této situace se naskytá možnost využít půdní prostory pro vybudování alespoň dvou učeben. To vše ale nezávisí jen na nás. Věříme, že semínské zastupitelstvo udělá maximum a pokusí se pro naši školu najít vhodný dotační program, který by tuto ideální představu naplnil. Víme, že vše je o penězích a také o štěstí. Tak si budeme vzájemně držet palce a doufat, že to vyjde.

Jak řešíte otázku bezpečnosti dětí?

Žijeme ve velice nejisté a nebezpečné době. To, co jsme si jako děti mohly dovolit my, dnes nepřipadá vůbec v úvahu. Chceme touto cestou poděkovat všem rodičům za větší opatrnost při docházení jejich dětí do školy a vyzvedávání alespoň těch nejmladších. V poslední době se děti velmi rády scházejí na dětském hřišti a dávají tak přednost pohybu před vysedáváním u počítačů. Ani zde nejsou nejbezpečnější podmínky, proto pevně věříme, že i rodiče své děti vhodně poučí a občas i zkontrolují, jak si hraje. My samozřejmě řešíme bezpečnost našich dětí denně, nerady bychom však mezi ně vnášely zbytečnou paniku. Ale jak víte, stačí si večer zapnout zprávy a klid na duši je ten tam. **Libuše Stráníková**

AB stav
BRÁNY • BRANKY • PLOTY • POHONY
Filip Klým
tel.: 722 924 225
e-mail: info@abstav.cz
Semín 90, 535 01 Přelouč
www.abstav.cz

Nejzdařilejší masopust

Dovolte mi, abych se na začátku svého příspěvku ještě vrátila k oslavě semínského masopustu. Protože to byl již třetí v pořadí, srovnám ho s těmi předchozími.

Co se týče organizace i celého průběhu byl tento náš poslední podle ohlasu obyvatel i účastníků nejzdařilejší. Upustili jsme od večerní masopustní veselice a průvod tak v poklidu mohl ukončit svůj rej v hostinci Na Haldě, kde ještě každý podle svých sil a nálady hudebního doprovodu J. Doležala mohl pokračovat v zábavě.

Je dobře, že se takto náročná akce koná jednou za dva roky. Za prvé máme počátek jednoho roku klidnější rozjezd a za druhé také obyvatelstvo naší obce přijme tuto lidovou tradici lépe ob jeden rok.

Zkrátka nechceme, aby nám masopust zevšedněl.

Takže ještě jednou moc děkuji všem, kteří nám ochotně pomáhali s přípravou, ale především všem těm, kteří jste nás vítali před svými domky s bohatou výslužkou. Někdy bylo opravdu těžké zrychlit tempo, protože vaše vstřícnost byla místy až dojemná. Prála bych si, abychom dokázali tuto svoji pospolitost udržet i na jiných akcích, přinejmenším do příštího masopustu, který bude až v roce 2017.

Libuše Stráníková

Co chystají hasiči?

Na úvod mého příspěvku bych rád jménem sboru semínských dobrovolných hasičů pozdravil všechny spoluobčany.

V loňském roce jsme oslavili 120 let založení našeho sboru pěkným umístěním na hasičských závodech družstev, kde muži obsadili druhé místo a ženy dokonce místo první.

V roce 2015 plánujeme uspořádat v naší obci okrskové hasičské závody pod názvem „Memoriál J. Kukly a M. Nováka“. Bude pozváno celkem šest sborů z našeho okrsku. V listopadu bude tradičně uskutečněn výlov našeho rybníka „Jalůvka“. Na obě tyto akce srdečně zveme všechny naše spoluobčany a příznivce.

Jan Melich

Hovoříme s radním René Živným

Spolupráce obce Semín s Pardubickým krajem, kde je radním pro sport, cestovní ruch, volnočasové aktivity a informatiku René Živným, se v posledních letech slibně rozvíjí. Jelikož se jedná o velkého semínského patriota, zeptali jsme se jej na poslední novinky.

Začneme od cyklistiky, která je vaší srdeční záležitostí. Co je v této oblasti pro Semín nového?

Možná si to naši občané ani neuvědomují, ale přes obec prochází mezinárodní dálková cyklotrasa číslo 2, která vede z Hamburku až k prameni Labe. Přes léto tak naši obec navštěvuje tradičně hodně cyklistů. Letos by jich mělo být ještě o něco více, jelikož se dokončuje rekonstrukce sousedního hřebčína v Kladrubech nad Labem a navíc Semín je na jedné z tras letní soutěže Pardubického kraje Letní pecky. Pozitivní je, že u nás najdou dobré zázemí pro občerstvení, což má samozřejmě z daňových výnosů vliv na obecní rozpočet. Navíc také v Semíně je co k vidění a díky novému a vydařenému značení, se po orientačních tabulích dostanou ke všem našim atrakcím. Nově bude letos s příspěvkem Pardubického kraje vybudováno odpočívadlo u místa, kde vtéká Opatovický kanál do Labe. Již v minulých letech byla postavena odpočinková místa u Aquaduktu, pivovaru či obecního sadu.

V jakém stádiu je výstavba cyklostezky z Pardubic do Týnce nad Labem? Ta by mohla také pomoci v dopravě místním, třeba k lékaři či do práce do Přelouče?

Přesně tak. Příprava realizace této páteřní cyklostezky je v plném proudu a díky čerpání evropských fondů musí být dokončena nejdéle v roce 2020. Cyklostezka povede směrem z Pardubic po levém břehu Labe a Semín bude napojený novým cyklomostem v oblasti bývalého přívozu. Cesta jak do Přelouče či na druhou stranu do Chvaletic bude o mnoho pohodlnější než přes věčně rozbitou hliněnou cestu skrz „Slavíkáče“. Výborné je, že vedení obce je v tomto směru aktivní a vstupuje do nového svazku obcí Pardubická labská, který bude zadavatelem stavby cyklostezky.

Dalším velkým tématem mezi místními občany je rekonstrukce silnice ze Břehů do Semína?

Zde postupuje bohužel vše pomaleji, než bych očekával. Evropské fondy vyřadily z rekonstrukcí právě tuto komunikaci, takže se musí hledat jiné

zdroje financování, například ze Státního fondu dopravní infrastruktury. Projektová cena rekonstrukce se pohybuje okolo 50 milionů korun a nejedná se tak o levnou záležitost. Navíc jsou zatím problémy s vykácením starých stromů okolo silnice, Správa a údržba silnic nemá všechna potřebná povolení, i když je za ně plánována okamžitá náhradní výsadba. Osobně si myslím, že letos k rekonstrukci určitě nedojde. Pevně doufám, že se finanční prostředky podaří najít v nejbližší době a bude k ní moci dojít v roce 2016 či nejdéle 2017.

Máte nějaké další nápady, jak může Pardubický kraj pomoci naší obci?

Na toto téma pravidelně diskutujeme se starostou obce Jaroslavem Trubačem. V oblasti místních komunikací přispívá kraj každoročně částkou okolo 100 tisíc na jejich opravy. Co se týká cestovního ruchu, tak především díky zvyšujícímu se počtu cykloturistů by bylo dobré rozšíření zázemí u hostince Na Haldě i rozšíření dětského hřiště v prostoru před školou. Vše směřujeme k realizaci na jaře 2016. Pardubický kraj pomáhá i v letošním roce grantovými prostředky také dalším semínským organizacím. Fotbalisté obdrželi dotaci převyšující sto tisíc na rekonstrukci oken, motorkáři či místní hasiči zase finanční prostředky na zajištění jimi pořádaných akcí. Myslím si, že spolupráce zde funguje bezproblémově.

Je něco, co se vám zatím nepodařilo v Semíně rozhábat a přitom to patřilo k vašim cílům?

Nejvíce mne mrzí totálně zchátralá budova bývalého pivovaru, což je místo s obrovským potenciálem, jelikož se jedná o rodiště známého architekta Gočára. V současné době je ovšem nemovitost v soukromých rukách, a tak se s ní dá jen těžko něco dělat. Navíc, i kdyby ji někdo koupil (dnes je tuším požadovaná cena okolo pěti milionů korun), tak se krátí možnost čerpání evropských fondů a bude těžké budovu zrekonstruovat, jelikož odhady na renovaci se pohybují v řádech desítek milionů. A to z vlastní kapsy jen těžko někdo vytáhne.

Semínský věstník

nákladem 200 ks vyšel dne 27.4. 2015

vydavatel Obecní úřad Semín,

Semín 138, 535 01 Přelouč, IČ 00274224

Za obsah článků odpovídá jeho autor.

Evidováno MK ČR dne 17.2.2011

evidenční číslo MK ČR E200024

Vytiskla Tiskárna Lukáš Sobotka

Budovatelů 361, Řečany nad Labem

Neprodejné